

DEBRECENI SZÍNHÁZ.

I. Bérlet. 15. Szám. Szerdán, 1876. október 18-án adatik:

ISKARIÓTH.

Legújabb történeti tragédia, kardal és képlettel 5 szakaszban, írta: Várdy Antal.

Kezdeté 7 óraker, vége 9 óra után.

Hirdetés.

Kész lámpa poharak kaphatók Jóna Sámuel szappan és gyertya kereskedésében Halységy piact-utca Stenczinger Károly házában.

Felolós szerkesztő: TISZAI DÁNIEL.

Nyilttér. *)

TILTAKOZÁS.

A „Szabolcsmegeyi Közlöny” címzet vj-selő lap folyó évi 16-ik számának „Előfizetési felhívás” című reáml cikkében, melyben a jövőben közzendő cikkeinek címeit és azok szerzőinek neveit sorolja elő, azon hibát követte el a cikket aláíró szerkesztőség, hogy a szerzőknek csupán neveik kezdő betűit jelezte. Minthogy pedig: „A pártoskodás és rágalom.” „A politikai iparos” és az „Utirajok” című, — jövendőben közleni ígért — cikkek szerzője M. J. Jeggel jelezte, minthogy én a Közlönyben, — de több helyen is e két betűt — mint nevem kezdő betűit, ezelőt sok ízben használtam és használok az irodalmi téren, s minthogy én a „Szabolcsmegeyi Közlöny”-nek, mint egy másfél év óta egy áru betű dolgozatokat sem adtam s adom és jövőben sem fogom adni, mivel a jelzett idő óta megszüntem munkatársra lenni, kénytelenek érzem magamat tiltakozni nevem kezdő betűinek — az a közzétételre felrevezésére felhasználása ellen, — egyszersmind kérem a szerkesztőséget, sziveskedjék az M. J. Jeggel által írt nevét egészen kiírni, vagy más jegyet használni. — Ezzel tartozom magam és ismerőseimnek.

Nyiregyháza. 1876. október 8.

Mikecz József.

Óvás.

A „Szabolcsmegeyi Közlöny” ezidei 16-dik számában kimutatott közzendő cikkei címei után két helyütt (y) s egy helyütt K. I. betűk állanak; minthogy pedig tölem e betűk alatt nem egyszer jelentek meg a „Szabolcsmegeyi Közlöny” hasábjain cikkeik: ezennel óvatot teszek az ellen, mintha én eme jelzett cikkekről valamit tudnék, s felhívom ifj. Maurer Károly urat, hogy vagy írja ki ama cikkeik íróinak nevét egészen, vagy legyen kissé diszkrétbb az ily szédelőg és szédítő eljárásnál. — Nyiregyháza. 1876. okt. 1.

K. Kemény István, a „Közlöny” volt vezér szerkesztője.

* E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

den tekintetben. Ezt kénytelen bevallani még az is, ki csak egy órára látta a fővárosi; új, szép és megragadó minden! Az apró házakból büszke, fényes paloták emelkedtek, a szűk utcákból szabályos sugárutak s a sötét elhagyatott helyek világos terekre változtak át; a négyzög köbörkölöt sima aszfalt helyettesíti, s azon utcákban, hol a személyforgalom nagy, lövönat vasutak állnak a közönség rendelkezésére és kényelmére. A kevéssé vagyonos osztály, mely eddig a földszinti s pincesz lakokban tengette életét, most a nagy-szerű újítások következtében a harmadik és negyedik emeletre vannak utalva, úgy hogy midőn nagy fáradtsággal eljutnak a legfelső emeletre, vizsgálatgatják magukat legalább azzal, hogy közelebb vannak az éghez.

Hogy az emberek magokat jól érezhessék, — mondá egy kitünő írónk, — mindenek előtt nyugodalma van szükségök. Tény. De mit szóljunk a fővárosi emberről? ki, hogy magának a nyugalmat, jólétet megteremtse: folytonos küzdelemben van; és, tesz, vesz, ad és folyvást azon töri fejét, miként lehetne az éjjelből is nappali eszméit? nincsen szünete és nyugalma s ez utóbbit csak akkor véli felalálni, ha mindennapi kenyerét megkereste. Ah, he keserves kenyér, ez melyet mégis oly jóízűen költ el a fáradságos munka utáni keserű nyugalom óráiban.

A vagyonos Hausherr, vagyis az új divatú báró, a kisajátító esküdtök által neki megírt „csokély summa” dus kamatán magát s családját hálálva, seltem keretevén heveszére bodor füstököt eresztget, nem törődve azzal, hogy a folytonos „steigerorás” által tönkrement lakónak aka kiséri léptét. S a bankár, ki ma szobrára rakván a munkás népek véres verejtékkel keresett filléret, holnap esodást mond, nyomorba döntvén ezer s ezer családot — maga négyes fogatú hintón hajtát végig Pest főutcáján s meg sem hallja, midőn füle mellett mondják: „die kleinen Diebe hängt man, die großen lässt man laufen.”

El sötét képekkel, melyek társadalmi életünk testén féregként rágódnak! Keressünk szórakozást ott, hol azt számunkra kézen tartják, s ha itt bámuljuk is az emberi és hatalmi, első sorban le kell borulnunk a nemzeti kegyelet előtt, mely művelődésünk, nyelvünk és nemzetiségünknek oly díszes csarnokát, a népszínházat emelte. Kolossális épület, mely érdemes és bizonyára méltó arra, hogy deszkáin az ország legelső színművészei fejleszék és hirdessék nyelvünk szépségeit. Nemes hivatás, mely a közönség elismerésében találja jutalmát. De megálljunk csak! A vidéki nagyobb színházak s ezek tagjai ellen gyakran olvashatunk a lapokban panaszt, hogy ez s az nem tudta szerepét, nem játszott érzésel stb. Ha tehát a vidéken a színi előadásoknál praecitást óhajunk, a fővárosban követeljük azt! Követeljük, hogy ott az ajtonálló inast személyesítő színész is, a természetesen kívül megművészesen oldja meg feladatát. E sorok írója néhány nappal ezelőtt a népszínház egyik előadásán jelen volt. Adatott két vigjáték. Az első Rosennek „Almában beszél” című ügyes vigjátéka volt, melyben négyen játszottak. Karikás ur és Békessy Irma kisasszony fiatal férj és feleség valának, kiknek házi boldogságát a velük együtt lakó anyós azzal zavarja meg, hogy a fiatal asszonytálalmában olyan dolgokat beszélget, hogy a férj feltékeny lesz, de egyszersmind aggodalmas neje iszonyu betegségé iránt. Egy orvos (Zádor), ki a házán megjelen, rájön a veszedelmes betegség titkára, fölvilágosítja arról a férjet, s miután a mérget méreggel szokás gyógyítani, a férj szintén beszélni kezd almában, mire a nő remülve ugrik föl fekhelyéből, a férj szintén fölbredd a zajra, mintha mísem tudna, s a kérdésekből és feleletekből kitűnik aztán az anyós túrpassága; a darab aztán azon esztandós tanúságon végződik, hogy a hova nem küldhetnek ördögöt, oda egy anyóst küldenek.

Mint látható tehát, a vigjáték kompozíciója meglehetősen ügyes, de nem tehetünk róla, ha ki kell mondanunk, miszerint ama közönművészet, hogy a jó színész jót csinál a rossz műből is, itt megfordítva áll, azaz: a mű becsét az előadás gyöngye volta teljesen lerontotta. Ugy, hogy (kivéven Pártényintét, ki az anyóst jól személyesíté) a szereplő személyzet nagyon kezdetleges fokon áll, mert Karikás ur conversálásában nem volt semmi élet s mozdulatai szegletek valának. Békessy Irma k. a. játéka szintén halvány volt s épen nem alkalmas a népszínház színpadára, ha még nagyon sokat tanulhatna. Egy szóval, nem mondunk nagyot, ha mondjuk, hogy a debreczeni színház különben beszélni almában, mint a hogy a népszínházban „Almában beszél”-ben beszéltek. Azért hát becsüljük meg a magunkét. Természetes ugyan, hogy egy néhány tag kezdetlegességéért nem lehet az egész társulat elítélni, melynél kétségtelenül vannak kitünő színészek is; de mindenesetre megrovandó az igazgató eljárása, ki egy fővárosi publikumnak ily előadást mer feltalálni.

De elég mára ennyi. Legközelebb többit. —d.—f.

— VIDÉKI HIREK. Nagy-Váradon zenekedvöllek egyület alakítanak. Karczagon a vendéglő nagy termében több három — szesz meggyalulat, miből tüzzész lett. — Egy geszteteli lakosnak van egy esereszény fája, mely évenként 20 véka esereszényt terem. — Gr. Teleky Sámuel Görgeyben legközelebb ejtette el sajjákezüleg a 25-dik medvét. — Nagy-Váradon egy cigány egy kis gyermeket elcsent, de rajta vesztett. Bogor Gejza borsódi jegyző öngyilkossággal vetett véget életének. Nyiregyháza tüz volt, mely alkalmából két derek túzólt nehéz égési sebeket kapott. Az Orsovától Bazias felé utazó muszka katonák a nőket bántalmazták. A moholyi tanító a délmagyarországi muzeum együletnek kövesült mammutth aggyelöt küldött. Vázott a siketűmák intézetében tüz ütött ki, mely alkalom ol több rendbeli épület leégett.

— HADI GALAMBOK GYAKORLATA. A „Hon” megbízható kéréből a következő érdekes sorok veszi: A komáromi vár területén államköltéségen tenyésző postagalambok közül helyi kőzítés ma 7-én éjjel 30 darab szállított két kalitkában Nagy-Marosra. A galambok reggel 7 órakor a marosi gőzhajóállomáson szabadon bocsájtattak, s egy eszporban emelkedtek föl a Maros-hegység fölé, onnan a hegy fölött átrepülvén, nyugoti irányba vették útjukat. Tehát egyenesen Komáromnak tartottak. Mikor érkeztek a galambok vissza tauyájunkra, arról a komáromi felvilágosító állomásról érkező híradásból megismerhetők azok a körülmények, melyek a galambok útját vezették.

— AMA GYILKOSÁGI MERÉNYLET ÜGYÉBEN, mely a folyó hó 8. és 9-ike közötti éjjelen, a halpi erdőn elkövetett, a helybeli kapitányi hivatali tudvalevőleg a vizsgálatot megkezdette azonnal s e végböl Daku János és Balázsházy András pandurokat azon megbízással küldötte ki, hogy a Grünfeld Farkas tásnádi lakoson elkövetett merénylet ügyében a nyomozást megkezdjék. Nevezett pandurok a halpi eszárdába megérkezve, tett kérdézőkódéseikre egy a eszárdához tartozó egyéntől azon felvilágosítást nyerték, hogy a gyilkosság elkövetése előtti napon, egy ember egész napon volt a eszárdán. Ezzel a pandurok meg nem elégedvén, eziránt újra megkérdezték a mezőn levő napzárásokat, kiknek egyike határozottan azt állította, hogy a gyilkosságok senki más nem követte el, mint Imre Mihály ny-bétekli lakos. Ez utasítás folytán, a pandurok Nyir-Béltre vevék útjukat, a hol is az előjárásnál megbízó levélük bemutatván, Imre Mihály kiadást kérték, valamint éjjeli szállást is. — Az előjárás megjelölte a szállást részokra, azonban eleve biztosította őket, hogy jól vigyázzanak, mert holmijokat bizonyosan ellopják az éjjel. Imre Mihály kiadatására nézve pedig az előjárásról egy nyilatkozott, hogy az aligha fog sikerülni. Mindazáltal a kisbíró az egyik pandur mellé rendeltetvén, Imre Mihály lakására mentek, ki fejszét ragadt a pandurra. Ez azonban figyelmeztető a rendeltetve, egyszersmind felhívta, hogy kövesse. Nagy nehezen sikerült a helységhezához felvinni Imre Mihályt, ki ott a bíróság házában neki ment a pandur, meg akarván öt ölni. Látna a dulakodást a másik pandur, ki az udvaron a lovakat fogta, behorat társának segíteni Imre Mihályt összekötözni. Mig a két pandur Imrét kötözte, azalatt a kisbíró Imre Jánossal, Imre Mihály-nak fiával, a lakosságot a pandurok ellen feláztatották s a lakosság botokkal, kaszákkal rontott a helység házához, s Imre Mihály szabad bocsátását követelte, mi az előjárásról fennakadva a Nóé bárkaja.

UJDONSÁGOK.

* Ertesítés és felhívás. A debreczeni polg. lövész-egylet, f. hó 15-én tartott választmányi ülésének határozata folytán, f. október hó 22-iki, vasárnapra, nagyerdőli helyiségében a jelen évi lövény bezáró dísz-lövészt rendez; melyről az egyleti tagok s az abban résztvenni kívánó műkedvelők ezennel értesítettek s arra meghívattak. E dísz-lövészt következő díjak tüzetek ki: 1. Legjobb mely lövészekre: a) Egy darab arany, b) Egy darab 3 fritos frankfurti tallér, c) Egy darab 2 fritos tallér, d) Egy darab 1 1/2 fritos ezüst emlék-péncz. 2. Legjobb körülvölvekre: a) Egy darab arany, b) Egy darab 3 fritos frankfurti tallér, c) Egy darab 2 fritos tallér, d) Egy darab 1 1/2 fritos ezüst emlék-péncz. A dísz-zárlóvész tartama reggeli 8 óráról estig. J u h á s z Ignác, egyleti jegyző.

* A katonai ellenőrzési szemle a mai napon a debreczeni illetőségűekre vonatkozólag befejeztetett.

* A Debreczenben és környékén állomásozó közös hadseregbeli és honvéd csapatok részére megkivántató kenyér szükségletnek 1876 november 1-től 1877 november 1-ig terjedő időszakra biztosítása érdekében folyó hó 19-én délelőtt 10 órakor a helybeli es. és kir. katonai fiók elemelési irodában írásbeli ajánlatok alapján újabb árlejtés meg megtartatni. Miről a válat kozni óhajtok azon megjegyzéssel értesítetnek, miszerint a részletet feltételek a katonai elemelési irodában megtekinthetők. Debreczen 1876 októb. 16. A kereskedelmi és iparkamara.

* Az Ararát jegyét ismét megmászta egy angol utazó, Birce János. Ez állítólag a negyedik ember, kinek a merész terv sikerült. Úttársai, midőn még négyezer lábnyira voltak a hegy csúcsától, visszafordultak, s így Birce egyedül volt kénytelen az utolsó 4000 lábat megmászni. Az Ararát hegye 17.212 láb magas s a szomszédpartományok lakói megmászhatlanak tartják. A monda szerint e hegy csúcsán van fennakadva a Nóé bárkaja.

HIRDETÉSEK.

III-ad árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvénzék mint telek-könyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint Holcsy Arnold végrehajtónak Kovács György és neje Zagvya Julianna végrehajtást szenvedők ellen 400 fti iránti végrehajtási ügyben lefoglalt, a debreczeni 1782. sz. telekjegyzőkönyvből foglalt görbe-utca 1201. sz. ház, s ezzel járó 3 hold onodói földből álló ingatlanoknak fele része — az 1876-dik évi október hó 24-iki napján délutáni 3 órakor, mint harmadik határidőben a törvényszék tárgyaló termében megtartandó nyilvános árverésen eladati fog, n. m.

1. Kikiáltási ár a fenti becásr; azonban ezen 3-ik árverésen a fentközlött ingatlanok becásron alól is elfognak adati. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlanok becásrának 10%, vagyis 80 frot végrehajtó Mészáros László kezéhez letenni. 3. Vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben, és pedig: az első az árveréstől számítandó egy hónap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó két hónap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó három hónap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokebélés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt lefizetni. A bánatpéncz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. A többi feltételek a törvényszéknél megtekinthetők.

A debreczeni kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság. 1876. évi aug. hó 4-ik napján. Becske Lajos, h. elnök. Dienes Barna, aljegyző. 363 2—3

Regalék bérbeadása.

Az értasrai közös jogu csapszék, ugy-szinte a rontói káptalani sárga csapszék és ehez tartozó 22 1/2 hold jó minőségű külső földek közárverésen folyó 1876-ik évi november 15-ik napján a nagyváradi a „Zöldfa” vendéglő termében bérbe fognak adati, — addig is zárt ajánlatok, az elsőbbre 190 fti, a másodikra 123 fti bánatpéncz esatolásával elfogadtatnak.

A nagyváradi l. sz. kápt. urad. iktatói hivatala Nagyvárád, áldás-utca 8-ik szám. 400 1—3

Gummi- és hal-bólgy (CORDONS). U R A K N A K I legfinomabb francia és angol gyártmány, tucetzára 2 frotól 6 frotig, titoktartással bérmentve szállítatik, a pénz előleges be-küldése mellett. Levélbeli megrendelés-cím ezimzendők: 405 1—3 SHMITTOW G. Budapest.

II-od árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint Bözörmány-Rózának öz. Vetésy Istvánné végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyben alpereslőt árverésen eladotts Szegedi György által megvett a debreczeni 3925 sz. tkvben 5493/6 sz. a. lefoglalt s 1000 ftra becsült boldogfalvi szőlő, mintán vevő az árverési feltételeknek eleget nem tett, az 1876. évi november hó 30. napján d. n. 3 órakor, mint egyszeri határ időben a tszék tárgyaló termében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladati fog, n. m.

1. Kikiáltási ár a fenti becásr; azonban ezen a II-ik árverésen a fentközlött ingatlan becásron alól is el fog adati.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becásrának 10%, vagyis 100 fti készpénzben a kiküldött kezéhez letenni. 3. Vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első részt az árveréstől számítandó három hónap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó hat hónap alatt, a harmadik részt ugyanazon naptól számítandó 9 hónap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokebélés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt, ezen kir. vszéknel, vagy a hova utaltatni fog lefizetni. A bánatpéncz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. 4. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlant haszná és terhei ez időtől öt lettek. 5. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni. Az átruházási költségek vevőt terhelik. 6. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a polg. tkrdtts. 459. §. értelmében vevő vesztélyére és költségére, bánatpénczének elvételése mellett, újabb árverés alá bocsátatni, és csupán egy határidőnké kitűzése mellett az előbbi becásron alól is eladati fog.

A debreczeni kir. tszék mint telek-könyvi hatóság 1876. évi szept. hó 29. napján.

Becske Lajos Szentpétery Sándor h. elnök. 2—3 aljegyző.

SIREMLÉKEK. Van szerencsénk a mélyen tisztelt közönséget értesíteni, hogy SIBKÓRAKTÁBUNKAT ujonnan felszereltük, s a legjobb izlésnek megfelelő MÁRVANY és GRANITKÖVEKKEL láttuk el. A legjelesebb kőbányatulajdonosokkal egyenes összeköttetésben lévén, biztosíthatjuk a nagyerdemű közönséget, hogy üzletünkben az árak a lehető legmértékeltetebbek. Egyes darabok 12 o. é. frittól felfelé bármily áron és nagyságban kaphatók. 16 éves működésünkre hivatkozva, bátran merjük ígérni, hogy az általunk kiállított sirmélek csimra, jószágra bármely e nemű üzlet árucikkeivel előnyösen kiállják a versenyt. Elvállalunk helyben és vidéken a régi sirkővekre új feliratok metszését, s azoknak újra tisztítását, vagy újra aranyszínűsítését, s a nagyobb szerű sirméleknek vidékre szállítását és felállítását. Megrendeléseket elfogadunk épülethez való kőmunkálatokra, márványasztalokra és sirketésekre. Őzlethelyiség: Debreczenben, piact-utca, Veesehyáz. Boros Sándor és társa.

Előfizet. Helyben és p. Egy évre 10 fti — kr. Fél évre 5 fti — kr. Előfizetési díj a külföldi VECSEY MÁZ PÓ díjbe beleszám. Előfizethet. TELEDDI K. LAJOS. Könyvtársaságban. Egy évre a post.

Debreczen. Mint előre csak sággal meglehetően jó havi fegyverszűnetre leit, Goresakoff hercintézet körsürgönyé kijelentvén, hogy Orea oly hosszú fegyven akkor teszi, mi talnak kijelentik, ho vaslatát alkalmaznak gyalások alapjául. S tessebb aztán, hogy egrádban is viszhang Riszicski bizalmas köki is nyilatkozattat, hogy Szerbia fél semmi esetre sem fog együttes fellépése a valószínűleg el is megtájtogatlanok és képai diplomaták az ormagatartásával szem nanold meghunyászkoben a Goresakoff ur egy elhangzott látszó lódnak, azt vagynuk tani, hogy a diploma landók a Livadia. Deligrád hármás lősdozni, és annak számtolt kötekeéseit kovenni időről időre.

Kérdés, hogy ezen megbocsátatni elérni a diplomaták, tudják azt, hogy a n jességgel nem akar béke. Mert ha más ket nem venünk is mérvben eszközölt, oroszok részéről, elé annak, hogy csak nek meg nyerni, hog dítvények parancsno állithassanak fel ágyvén kiszámítható, hog hetó támadások akár más, talán török szóhad által, milyen gy tethetnek. — Azideig erődtimények be nem hivatalosan egy ágyu oroszok részéről. Eg orosz fegyvergyárakl feszített erővel foly Szebiaiban is. kenységet fejtenek ké zése, — felfegyverz ban. Már azt lehet n tek és altiztek mus szerb paraszt csak a náltatuk.

Oláhország is, d helyzetének 75 éze fegyverbe, s ha a szeretett is volna má rök nyugodt barátság ha t. i. egy más hat ragadta volna az alk mustól szintén rette nyal szövetekezni, így lesz vagy olyan fell szerű bizonylatlan ágy minek neve nincs, v hagyottan nem lévén tal szemben uszni, a vetni magát.

A „DEBRECZENI SZÍNHÁZ”

A védte. Elbesz. Irta: Schwarz. (38-ik fo)

Ujra megtalált. Következő napra. 19-ik évfordulójára, nag Grattan családja, mely lakott Helenaforstól, ez ánnepély előtt megérke szándékotól ütleni.

A háli estején a há tely ánnepélyesen volt elfogadására a nagyszám geknek.

Még senki sem ér gash rangu, sem a má közül, midőn Alva má ködre, halvány sárga at gyöngy-recevével az ür Andalgva sétált végig.